Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktör.

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o.s.v. adresseres **„Stjernen" Dannebrog, Nebraska.**

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registerede Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgiverne ikke være ansvarlig.

☞ **P. M. Hannibal** er min rejsende Agent, og som saadan bemyndiget til at modtage og kvittere for saavel Abonnentspenge som „Stjernen" som ogsaa for Avertisementer.

Peter Ebbeson.

Der er ingen Udsigt for nogen væsentlig Formindskelse af Tolden i de første faa Aar. Og saa længe som Told opkræves, og saa længe som Fristelser stilles for Udlandets Arbejdere, saa længe vil visselig Syd-Europas Fattige og Samfundets Udskud strømme til vore Kyster. Beskyttelsestolden er den Lygtemand, hvis elektriske Glimt har ramt Italiens og Østerigs mørke Fattiggruber og lokket 3 — 4 Millioner Mennesker herover. Beskyttelse for Fabrikanten og Mangel paa Beskyttelse for Arbejderen har sluttelig opnaaet at gjøre vort frie Amerika til Afløbskanal for Italiens Lazarettos. Det siges at der i Byen New York alene findes 40,000 Italienere som er landsatte i Løbet af de sidste faa Maaneder.

Om den ny tydske Kejser har det ledende Kjøbenhavner-Blad „Politiken" følgende Tanker: „Hvad Kejser Wilhelm II engang vil blive for Verden, kan man slet ikke gjætte. Vi veed i dette Øjeblik om ham egenlig kun et eneste: At han blindt forguder den store Kansler. Den sværmeriske Beundring for Grundlæggeren af det tydske Rige er den unge Kejsers uomtvisteligste Følelse. Saa længe Fyrst Bismarck lever, vil Kejser Wilhelm II næppe have anden Mening end hans — næppe anden Vilje. Kansleren fortjætter Regjeringen, der i nogle Maaneder var delvis afbrudt, og han vil af Uroligheder eller Krig just saa meget eller saa lidt som før. Først og sidst: det er Kanslerens mest beundrende og ærbødige Elev, som nu har arvet den tydske Krone."

Det republikanske Grundprincip af Lighed for Loven er nu bleven afløst ved et Beskatningssystem — ikke for at klare Regjeringens Udgifter — men til Fordel for enkelte begunstigede Interesser, for Nationens Yndlinge, og dette gjøres til Valgkampens Hoved-Spørgsmaal. De Patrioter, som under saadanne Forhold som i 1884 med ren Samvittighed kunde iaar have understøttet enhver anden republikansk Kandidat end Mr. Blaine, ser med Bestyrtelse paa Republikanernes radikale Frontforandring i 1888. Omfanget af denne Omskiftelse og medfølgende Skuffelse bevises klart ved den Omstændighed, at i Byen Brooklyn er der tre af de mest nidkjære Republikanere — Mænd af den højeste Anseelse, Intelligents og Indflydelse — som iaar for første Gang har erklæret det for en Umulighed for dem at understøtte den republikanske Valgseddel. De agter maaske ikke at stemme for Mr. Cleveland, de haaber ikke at skulle forlade Partiet, de omvender sig ikke til Demokratiet, de er ikke Frihandlere, de er oprigtige Venner af Reform i Civiltjenesten. Men de kan ikke løfte sin Røst i Favør af Paalæggelsen af byrdefulde unødvendige Skatter paa det almindelige Folk til Fordel for et forholdsvis lille Antal.

Det kildne Transportspørgsmaal er atter kommen frem for Autoriteterne, Kongressen og Folket i Nebraska. I Løbet af sidste Aar har Folket vundet den store Sejer, at Statens Højesteret har kjendt for Ret at den af Legislaturen opnævnte Jernbankommission har fuld og lovlig Myndighed til at foreskrive de Priser, som Jernbanerne skal have Lov at erholde for Transport. Det var i Kraft af denne Myndighed at Kommissionen for nogen Tid siden begyndte paa Udarbejdelsen af en Takstliste afpasset efter en forholdsvise Vejlængde. Med dette Arbejde blev Kommissionen for kort Tid siden færdig, og de forskjellige Jernbanestyrelser blev anmodet om at forandre de Takster i Overensstemmelse hermed fra og fra den 20de ds. at regne. Imidlertid har samtlige Banekompagnier indsendt kraftige Indsigelser mod denne Brug af Myndighed fra Statens Side. Især vægrer Union Pacific sig meget stærkt ved at underkaste sig, hvad den betegner for at være en falsk Myndighed. Dette Selskab vil ikke vide noget af Stats Kontrol, idet det beraaber sig paa, at Korporationen Union Pacific blev stiftet ved Kongressen og Banen blev bygget igjennem Nebraska endnu mens Nebraska var et Territorium, derfor er Banen efter dens Bestyrelses Mening kun underkastet kongressionel Kontrol. Det vil nu blive interessant at se hvad Kommissionen vil gjøre i denne Sag, som uden Tvivl vil blive et Vendepunkt i Spørgsmaalet om de enkelte Staters Ret til at kontrollere Jernbanerne.

Lykønskninger fra Kollegaer.

„Vægteren": Det i Dannebrog, Nebraska, udgivne danske Blad „Stjernen", et af de mest velkomne Bytteblade, udkommer fra denne Maaneds Begyndelse i fordoblet Størrelse og forbedret Udseende. Vi gratulerer!

„Dannebrog": Vi havde i sidste Uge den Fornøjelse at modtage vor agtede Kollega „Stjernen" fra Dannebrog, Neb., i betydelig forstørret Skikkelse. Vi bringer i denne Anledning Hr. Redaktør Ebbeson en velmeent Lykønskning til Fremskridtet.

Wilsons Told-Reform Tale.

(Oversat af John Anderson)

Af næsten alle, som har talt i Kongressen imod Tariff-Reduktions-Forslaget, er det blevet fremhævet, at det egentlig er Spørgsmaalet om vi skal have Frihandel eller „Beskyttelse" i vort Toldsystem. Vilde det ikke komme Sandheden nærmere og blive lettere forstaaet, hvis der blev sagt, at det er et Forsøg fra Folkets Side af paa at gjenvinde dets tabte Rettigheder til at beskatte sig selv?

Den store Regel, at alene de, som betaler Skatterne, har Ret til at paalægge Skat, er til alle Tider et troværdigt Særpræg paa en fri Regjering. Men i det sidste Fjerdedels Aarhundrede er private Interesser blevne saa grundfæstede ved vort Tariffsystem, og har i den Grad overgroet de offentlige Interesser, at de betragter dem selv som Herrer og ser ned paa Folkets Indblanding i offentlige Sager som en Forbrydelse. I en saadan Herskertone taler de i deres Kommunikationer til vor Kongres, i en saadan Tone og med saadan Myndighed taler de igjennem vor mægtige Presse, hvilken kontrolleres af dem, og endelig taler saaledes disse beskyttende Stormægtiges „smarte" Agenter i vor Kongreshaller.

Reduktion af Tolden er ingen ny Ide. For seks Aar siden kom der fra Folket en saa stærk Fordring paa Lettelser i Skatterne at ikke engang en republikansk Kongres vovede at vende et dødt Øre til. Vi bleve dengang overraskede ved et Aktstykke, de var saa mærkværdigt, som nogensinde kunde tænkes mulig i en fri Regjering. Vi saa Formanden for Komiteen for Ways and Means træk ind i Repræsentanternes Hus med et Forslag til at reducere Skatterne og standse den unødvendige Ophobning af Penge i Skatkamret, men samtidigt præsenterede han rigtignok ogsaa et ombyggeligt udarbejdet og højtflyvende Argument, som beviste, at Folkets Repræsentanter ikke besad Magt til at lave nogen saadan Lov. Kongressen svarede til Argumentet og henvendte sig ærbødigst til de store af vor Tariff ophøjede Monopoler og sagde: „Vi, som kun repræsentere det menige Folk, finder os ingenlunde berettiget til at gribe ind i Eders ophøjede Rettigheder. Vi vil overlade hele denne Skattesag til en Komite, som I allernaadigst vil behage at udnævne, og naar I igjennem samme har betydet os Eders Ønsker, skal vi, Folkets Repræsentanter, gjøre vor Pligt og lave dem til Lov." Privileger vokser i samme Forhold som Næring ophobes for dem.

Der gaves en Tid da den højeste Stats mandskløgt bestod i at skaffe Penge til Veje i Skatkamret. Der var en Tid at den største Patriotisme bestod i at betale Skat punktligt og villigt uden at gjøre noget Spørgsmaal. Under disse Forhold opvoksede et Indlands-Skattesystem, der i et eneste Aar bragte over 300 Mill. Doll. i Skatkamret. Under dette Tryk var det at Toldtaksterne steg fra et Gjennemsnitstal af 19 pCt. til over 48 pCt. Det vilde være mærkeligt og i Modsætning til al Erfaring om Rovgjerigheden — som altid er rede til at slaa ned i det nationale Budget — skulde have forsømt denne udmærkede Lejlighed, at den tilsidst har benyttet den, er desværre vel nok bekjendt. Folket er fra Tid til anden bleven lullet i Søvn ved Løfter og Forsikringer om et retfærdigt Skattesystem.

Og det tillades ikke alene disse Parasiter at bestemme Størrelsen af de Byrder, som de paalægger Folket, men end og forfatter de selvsamme Love, som sikrer dem deres Bytte. „Jeg veed, hvad denne Lov er," sagde Joseph Wharton til Tariff-Kommissionen i 1882, om Loven, som rejste Tolden paa Nickel fra 15 pCt. til 30 pCt. pr. Pund, „for jeg har selv skrevet Ordene." Han var saa at sige Landets eneste Producent i den Industri gren, og paa lignende Maade har Ejerne af Kobberminerne i Michigan dikteret deres Toldtakst samt andre Interesser uden at møde Indsigelse eller Forhindring.

Nævnte Komites Mindretals-Betænkning praler af, at det republikanske Parti har formindsket Skatterne til et Beløb af 300 Mill. Doll. siden Krigen. Dette kan være sandt uden derfor at formindske dette Parties Synderegister overfor Masen af Folket. De har formindsket de Skatter, som bæres af Ejendom. De har reduceret saadanne Skatter, som paahvilede Riges Indkomster og Korporationers Dividender. De har taget Skatten af unødvendige Artikler osv., og gjennem denne Slags Lovgivning er det tilsidst bragt dertil, at Skattebyrderne under den store Regjering ere flyttet fra de Skuldre, som burde bære, til de, som ikke ere istand til at bære.

Ad denne Vej, mine Herrer, har vi set Skatterne taget af Luksusgjenstande og fastsnøret paa Artikler af almindelig Forbrug, paa det menige Folks Nødvendighedsartikler. Lad mig bruge Præsidentens Ord og sige: „Det er en Tilstand værre end en Throne, der idag konfronterer os." Og netop fordi vore republikanske Kollegaer erkjende et stort Ansvar overfor Folket staar de hjælpløse overfor det store Problem. Endog i deres Debatter ere de mange Mænd af mange Meninger; nogle vil have Drankerens Skat af Brændevinen og lægge den paa den fattige Mands Klædningsstoffer, andre vil have den taget af Cigaretter og lagt paa Arbejderens Dinner-pail.

Mr. Kelley fra Pennsylvania behager at kalde os „Bourbons", som hverken lærer eller forglemmer. Paa Grund af en mærkelig Skavank i hans Erindring, har han udtalt, at han har isinde at bruge Overskudet i Skatkammeret ifølge Colberts og hans Discipel Bonapartes Princip. Men, mine Herrer, Colbert var den største Bourboners største Minister. Og hverken Colbert eller Napoleon Bonaparte kan være nogen passende Lærer for frie republikanske Borgere at vende sig til for Underretning i Retning af at ligne eller forbruge Skatter. Det var Colbert, som byggede op hans kejserlige Majestæts Marine ved at lænke til Galejerne tusinder af uskyldige Fransk mænd, akkurat som Protektion i dette Land har opbygget privilegeret Monopoli ved at lænke Millioner af amerikanske Arbejdere og Farmere i deres Tjeneste. Og det var Colbert, som definerede Skattekunsten at bestaa i saaledes "at plukke Gaasen, at man faar saa megen Fjær som mulig med saa lidt Skrig som mulig." Aldrig i Historien er der given en mere tydelig eller korrekt Fortolkning af Beskyttelsestolden. Men jeg forsikrer Eder, at Gaasen nu tilsidst skriger og vi vil vedblivende holde den til at skrige indtil hver en troløs eller sovende Vagtmand i dette Kapitolium er opvaagnet og the guard of monopoly slaaet tilbage.

Tillad ikke

Din Forkjølelse at have sin frie Leg. Du tror det er en ubetydelig Sag. Men der kan gaa over til Tæring, eller til Blodstyrtning, eller til Catarrh.

Catarrh er væmmelig. Blodstyrtning er farlig. Tæring er Døden i egen Skikkelse.

Indaandingsmaskineriet maa holdes i sund Tilstand og fri for alle Forhindringer og urene Bestanddele. Ellers er der Trouble i vente.

Alle Sygdomme af disse Dele, Hoved, Næse, Strube Luftrør og Lungerne, kan behageligt og fuldstændigt helbredes ved Brugen af Boschee's German Syrup. Tusinder og tusinder af Mennesker kan fortælle Dig dette, hvis Du ikke allerede veed det. Disse Mennesker ere blevne helbredede derved og veed selv hvorledes det er. Kun 75 Cents Flasken. Forlang hos hvilkensomhelst Apotheker.

Hvad skal jeg gjøre?

Tegnene paa urent Blod er desværre kun altfor velbekjendte. De er lidt forskjellige hos de forskjellige Mennesker. En Mand med daarligt Blod nyder sjeldent sin Frokost. Kun desværre for ofte har han en udmærket Appetit for flydende Stoffer men ikke for faste Spiser. Hans Tunge er tyk og hvid eller i det mindste rud og furet.

Fordøjelsesmaskineriet er rent i Uorden og Diarrhoe og vanskelig Afføring vil indtræde eller begge vil maaske veksle. Der er ofte Hemorrhoids eller endog Blodtab, hyppig Hovedpine, Surhed og Ømhed i Maven vil maaske ogsaa melde sig. For at rette det for ikke at tale om Opnaaelsen af en Kur, prøv Green's August Flower; det koster kun en Ubetydelighed og tusinder bevidner dets Fortræffelighed.

Dands i Central Park Hall
i Dannebrog,
første Lørdag-Aften i hver Maaned.
Om god Tilslutning bedes.
Med Agtelse,
M. C. Petersen.

NB. Samme Plads er et godt Kjøretøj at aa tilleje til enhver Tid mod billig Betaling

Drs. **F. M. Horel**
og F. G. Test,
(Efterfølgere til Dr. F. M. Horel,)
Læge og Kirurger.

Særlig Opmærksomhed skjænkes Kvinde- og Børnesygdomme.

☞ Altid paa Kontoret Lørdag.

Kontor: over First National Bank, St. Paul, Nebr.

Dannebrog Kjødudsalg.

holder paa Lager
de forskjellige Slags færsk og Saltet Kjød
Flæsk m. m.

☞ En god Kvalitet af Fedt haves stadig.

Frank Hart, Ejer.

DR. CLARKE

Intet Salærs Forend Betaling! | Etableret 1851. CHICAGO, ILL. | 186 Syd Clark St.

Den gamle, paalidelige
Læge og Chirurg,
behandler fremdeles med Sørge
Dygtighed og Held

ALLE PRIVATE NERVØSE OG CHRONISKE SYGDOMME UNGE OG MIDDELALDRENDE MÆND

samt alle Personer, som ved deres egen Bedrift af **Uduindighed** og **Svaghed**—raa hvilketsomhelst Tidspunkt af deres Liv—have paaført sig selv et hemmelig Onde, som Følge af Overtrædelse af Naturens Love, skulde strax raadspørge den berømte Dr. Clarke. **Grinder! Nervøse Sygdomme** (med eller uden Drømme) eller **Svækkelse** og **Tab** af **Nervekraft** behandles efter nye Methoder med aldrig svigtende Held.

Gamle Mænd, som lide af Svaghedet, ville finde en hurtig Hjelp og Lindring samt i mange Tilfælde en fuldstændig Helbredelse. ☞ Det gjør intet til Sagen, hvad De forhen har brugt eller hvem, der uden Held har behandlet Dem.

☞ De **fryktelige Gifter** af **Syfilis** tilligemed alt **usundt Blod** og **Hudsygdomme** helbredes fuldstændig uden Kviksølv. **Hust paa,** at **en farlig Sygdom,** hvis den bliver forsømt eller urigtig behandlet, **fordærver** de nuværende og kommende Slægter.

☞ **Alle unaturlige** Udtømmelser helbredes hurtigt uden at hindre den Syges Forretninger. Ingen Experimenter. **Begge Kjøn konsulteres samvittighedsfuldt. Alder og Erfaring er af Vigtighed i disse Tilfælder. En skreven Garanti for Helbredelse gives ved ethvert Tilfælde, som behandles.**

☞ **Syge,** der lide af **chroniske Sygdomme,** bør uforbeholdent skrive og fortælle **Symptomerne** af deres **Tilstand.** Sygdomstilfælder helbredes, som Andre ikke have kunnet kurere.

☞ Send 4 Cts. i Frimærker for **et berømt Bog** over **chroniske, nervøse** og **delikate Sygdomme.** De faar i det norsk-danske Sprog en **udlommende Symptomology** (Forklaring over Sygdomstegn), hvorved **De selv** kan komme efter **Deres Sygdomstilfælde.** Konsultationer, personlig eller skriftlig, fri. Konsulter den gamle Doktor. Tusinder ere blevne helbredede. **Private Kontorer og Modtagelsesværelser.** ☞ Alle, som agte at indgaa i Ægteskab, skulde skrive efter Dr. Clarkes berømte Veileder for Damer og Herrer, Pris for en enkelt 15 Cts., begge 25 Cts. i Frimærker. Raadfør Dem med **Dr. Clarke,** førend De henvender Dem til nogen Anden. Et venligt Brev eller Besøg kan befri Dem for fremtidige Lidelser og Skam, samt formere Deres Liv og gylde Aar. Mediciner sendes hvorsomhelst og med betvingende Sikkerhed. Kontortid fra Kl 8 til 8; Søndag fra Kl. 9 til 12. ☞ Skandinavisk tales. Breve adresseres

F. D. CLARKE, M. D.,
186 So. Clark Street, Chicago, Ill.

Aflæg et Besøg hos
E. W. Robbins,
Hans Udvalg i
Dry Goods,
hvide Varer,
Kjoletøjer,
Sommerhatte,
Modepynt,
Stovler og Sko
er komplet og af de mest moderne Mønstre.
Ingen Trouble
for os at fremvise Varerne.
Værs'god! Træd ind! Velkommen!
ST. PAUL, ENBR.

Valborg, den ældste af Søstrene, saa fornærmet ud, men Estrid, den søde Pige, vendte sig hurtigt om og pillede ivrigt ved Bladene paa Rosentræet i Vinduet.

Noget efter kom Morbro'er hjem, det var en lille trivelig Mand, der aldeles ikke havde Udseende af at være noget forulykket Geni. Hovedet var lidt forover bøjet, han saa gjerne til Siden, naar han talte, og plejede alt imellem at trække ned i Vesten, der paa Grund af hans Korpulence stadig ytrede Tilbøjelighed til at skyde sig op over Benklæderne. Han krammede en Hoben Nyheder ud, hvoraf jeg dog ikke hørte stort, da jeg var ganske optaget af at betragte Estrids Tegninger. Hun havde smukt Talent, der var blevet omhyggeligt uddannet under Faderens Vejledning, og som hun nu særligt anvendte til at male paa Porcellæn, hvorved hun bidrog Sit til Familiens Underhold. Hun var netop ifærd med at male nogle Violer; de vare udførte med megen Finhed, og jeg bemærkede, at de mindede mig om Jan van Huysums Blomsterstykke.

„Hvor er det?" spurgte hun.

„Hvor det er? Ved De ikke det? Det er jo et af de mest bekjendte Stykker oppe paa Christiansborg Malerisamling."

„Der kommer jeg næsten aldrig — det er saa langt herfra, og der er saamange Trapper derop."

„Kommer der aldrig!" udbrød jeg, „og De, som selv maler og tegner — men det kan De jo ikke være bekjendt. Hør, ved De hvad," tilføjet jeg, idet jeg fik en lykkelig Indskydelse, „det er netop aabent imorgen; har De Lyst til at gaa med, saa skal jeg vise Dem van Huysums Blomsterstykke tilligemed adskillige andre, som ogsaa ere værd at se."

Estrid takkede for Tilbudet, og næste Formiddag førte jeg hende og Valborg op i Galleriet. Vi styrede straks vor Gang hen til det omtalte Stykke, og jeg holdt et begejstret Foredrag over det, til hvilket dog de tvende unge Pigers Nærværelse inspirerede mig nok saa meget som selve Maleriet.

„Ser De den Farvepragt, den Finhed og Ynde i Tegningen — i Sandhed:

Uskyld har saa fint et Blaat
Og saa skjær en Blegnens Kulde
Ej som Hyacinthen faat,
Ømhed ej saa rig en Ynder
Som Syringen der, den fulde:
Hver en Smaablomst i dens Klasse
Er en liden egen Vase

Af et halvklart Porcellin,
Fuld af Honnings søde Nyden,
Fuld af Sommerfugles Vin —

Kjender De ikke Wergelands prægtige Digt?"

„Jeg har aldrig læst noget af Wergeland, han skal være saa raa og udannet, har jeg hørt sige."

„Hvad er det for elendige Filistre, der vove at tale saaledes om Norges første Digter?"

„Det siger Moder."

„Om Forladelse, saa tager jeg mine Ord i mig igjen. De kan tro, Deres Moder har heller ikke læst ham. Men jeg skal laane Dem hans Digte, jeg skal laane Dem hans Digte, jeg skal selv læse dem højt for Dem og Deres Moder og Søstre. Saa vil De nok dømme anderledes! O han er mageløs, der er en Rigdom paa Billeder hos ham, det er som et helt Fossefald! Mod ham er ælle de andre norske Digtere det bare Vand!"

For at forstaa den Varme, hvormed jeg talte, maa man huske paa, at jeg, medens jeg sagde dette, saa ind i Estrids livlige kloge Øjne, og dette Syn elektriserede mig saaledes, at jeg maatte skaffe min indre Bevægelse Luft i de stærkeste Udtryk, som nu kom den norske Digter til Gode.

Eftersom vi befandt os i den hollandske Skole, viste jeg dem flere andre af mine Yndlingsstykker og udpegede Skjønhederne i dem. Estrid hørte opmærksomt efter, hendes forstandige Spørgsmaal vidnede om, at hun besad et godt Blik for Kunsten, ikke sjeldent viste hun mig Et og Andet, som hidtil var undgaaet min Opmærksomhed. Valborg derimod gav ikke synderlig Agt; hun lod til at være et drømmende Gemyt, hendes Blik svævede adspredt omkring i de store Sale, og det forekom mig, at hun saa mere paa de Forbigaaende end paa Malerierne.

Det blev ikke ved dette ene Besøg i Christiansborg Malerisamling. Galleriet er stort, og jeg havde endnu Meget tilbage at vise. Saa ofte det lod sig gjøre, afhentede jeg Estrid og en eller to af hendes Søstre; der var dog ingen af disse, der havde saamegen Kunstsands som hun, de klagede gjerne over Trætheed, tilsidst fandt de paa allehaande Paaskud til at blive hjemme og lode Estrid og mig vandre alene. Vi udstrakte da efterhaanden vore Besøg til Moltkes Malerisamling og Thorvaldsens Museum, idet jeg viste og forklarede hende Alt.